

Rob Hoogland: ‘Wierd laat mensen aan het woord die anders nauwelijks aan het woord komen’

Posted on 17 december 2022 by Gastauteur

Op donderdag 15 december kreeg Rob Hoogland, veteraan-columnist van dagblad De Telegraaf van schrijver Wierd Duk het eerste exemplaar van het boek [‘Wierd Duk in Nederland’](#) overhandigd in theater De Brakke Grond in Amsterdam. Hoogland sprak vervolgens onderstaande speech uit.

door Rob Hoogland

Ik ben mijn Telegraaf-collega's graag van dienst. Wij vormen sinds jaar en dag één grote familie bij die krant. Wie ben ik om dat patroon te doorbreken. Het zou ook een beetje raar zijn om dat nu te doen. Ik ben ruim 46 jaar Telegrafist, het langste dienstverband van iedereen op de redactie. Op weg naar mijn gouden jubileum houd ik de boel liever bij elkaar. Toch moet ik u eerlijk bekennen dat ik hier met lichte tegenzin sta. Het is mij namelijk ter ore gekomen dat het in eerste instantie helemaal niet de bedoeling was om mij uit te nodigen.

Ik ben slechts vierde keus.

Haatgraafje

Eerst vroeg Syp Wynia aan Sander Schimmelpenninck of hij dit woordje wilde doen. Een half jaar geleden noemde ons haatgraafje Wierd Duk 'de grootste schandvlek van de Nederlandse journalistiek'. Hoe je het ook wendt of keert, dat is een liefdesverklaring zonder weerga. Maar Schimmelpenninck was verhinderd. Uitgerekend vandaag stapte de man die vindt dat Nederlanders om redenen van klimaatfatsoen hooguit één of twee keer per jaar zouden moeten vliegen, voor de 297ste keer dit jaar aan boord van een vliegtuig dat hem naar zijn liefde in Zweden zou vervoeren.

Toen bedacht Syp dat Peter Breedveld wel een geschikte kandidaat zou zijn. Deze feitelijk door ons bezoldigde Ad Valvas-redacteur is ook de man achter het weblog Frontaal Naakt. Op die site schreef hij ruim een jaar terug iets voorspelbaars over PVV'ers, Zwarte Piet-fans en niet te vergeten de islamofoben waartoe hij ooit – geloof het of niet – zelf behoorde, zeg maar voordat er, in de vorm van het zusje van Hafid Bouazza (vrede zij met hem), een blijkbaar niet te versmaden moslimaatje in zijn leven kwam. Waarna hij tot de conclusie kwam dat Wierd Duk hun spreekbuis is. Ik citeer: 'Dat is dan zo'n moment dat ik me weer realiseer wat een achterbakse, geniepige klootzak Duk is, wat een gereformeerd, vunzig stokertje, dat nooit met een tegenstander in debat gaat, maar altijd veilig vanachter z'n computertje mensen zit op te hitsen. Laffe lul.'

Voormalige Hoofdpiet

Volkomen begrijpelijk dus dat Syp aan hem dacht. Maar ook Breedveld zei dat hij niet beschikbaar was. Hij moest erop uit, liet hij weten. Want daar, op straat, in Nederland dus, lagen zijn onderwerpen. Zoals wij allen weten zit Peter Breedveld zelf namelijk nóóit mensen veilig vanachter z'n computertje op te hitsen.

Daarom kwam Syp tenslotte uit bij Erik van Muiswinkel, de cabaretier die vier jaar geleden alweer het volgende schreef: 'Wierd Duk is een 18-karaats fascist. Als hij binnenkort oproept tot geweld kan hij stijgen tot 24-karaats. Een groeidiamant in de schatkamer van extreemrechts.'

Hoe liefdevol wil je het hebben?

Maar nee hoor, onze voormalige Hoofdpiet was eveneens verhinderd.

Originaliteitsprijs

Toen pas werd *ik* uitgenodigd. Omdat ik collega's nu eenmaal nooit laat zakken gaf ik er schoorvoetend gehoor aan en vraag ik mij nu, op deze plek, openlijk af waar die immense, massale afkeer van Wierd Duk toch vandaan komt. Is het angst voor groepsverstoting? Willen ze de mensen in hun bubbel er per se mee laten weten dat ze heus nog wel deugen?

Haat kan aangewakkerd worden als een ander jou steeds in de weg zit bij bepaalde ambities, zegt psycholoog Paul van Lange. Zou dat het zijn? Ik denk dat ik het toch maar eens aan onze columnist Jeffrey Wijnberg ga vragen. Bovendien is Jeffrey de vader van Rob, u weet wel: dat betweterige joch van De Correspondent, die overigens ooit ook bij *de Telegraaf* werkte.

Ik ben best wel wat gewend, als Telegraaf-man. Iets met hoge bomen, weet u wel, in mijn geval een dubbelzinnig spreekwoord. Ik lach meestal ook hartelijk om het geschamper en de scheldpartijen. Als iemand, verwijzend naar de zwartste Telegraaf-periode, bijna tachtig jaar na dato iets als 'Eens fout, altijd fout' twittert, reik ik hem subiet de Originaliteitsprijs uit. Soms denk ik: dat moet jij ook doen, Wierd, trek het je allemaal niet zo aan (want dat doet-ie), laat die idioten toch. Maar dan realiseer ik mij weer dat wat hij allemaal over zich heen krijgt, nog geen enkele Telegraaf-collega over zich heen heeft gekregen.

'Waar ben je nou, God?'

Neem de verhalen in dit boek, die ik natuurlijk allemaal al heb gelezen toen ze in de krant stonden. Wat doet Wierd daar nu helemaal mee? Hij laat mensen aan het woord die anders nauwelijks aan het woord komen. Als je het mij vraagt is dat een wezenlijk onderdeel van de journalistiek. Nieuws is nieuws omdat het van het gewone afwijkt, zo simpel is het.

Verwijzend naar wat die gek van Breedveld beweerde citeer ik met instemming de achterflap: 'Duk blijft niet achter zijn bureau zitten, maar zoekt de stille meerderheid thuis op: de Urker visser (voor mij persoonlijk een van de beste

verhalen omdat deze diepgelovige man er wanhopig 'Waar ben je nou, God?' in roept), de Rotterdamse huurster, de Apeldoornse coronademonstrant, de slachtoffers van de Groninger aardbevingen. Het is ook het Nederland van de Nederlanders die zich ontheemd voelen in eigen land.'

Zo is het.

In alle ernst: ik ben er trots op dat Wierd Duk een collega van mij is en hoop van harte dat dit boek bij veel Nederlanders onder de kerstboom komt te liggen."

'Wierd Duk in Nederland' is 338 pagina's, kost 20 euro (geen verzendkosten) en is overal te koop, zoals in [de winkel van Wynia's Week](#). 'Wierd Duk in Nederland' is ook te koop als **e-book** en kost dan 12,50.